

Straffeloven er efter lovbekendtgørelse nr. 347 af 15. august 1967 ændret ved lov nr. 224 af 4. juni 1969 (Pornografiske billeder m. v.), lov nr. 276 af 18. juni 1969 (Narkotikakriminalitet), lov nr. 519 af 23. december 1970 (Fremmede straffedømtes retskraft), lov nr. 288 af 9. juni 1971 (Forbud mod race-diskrimination m. v.), lov nr. 550 af 22. december 1971 (Skattesvig og indsmugling), § 1 i lov nr. 89 af 29. marts 1972 (Privatlivets fred m. m.), lov nr. 95 af 29. marts 1972 (Kapring af luftfartøj) og lov nr. 538 af 13. december 1972 (Sabotage mod luftfartøjer m. m.)

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1, nr. 1.

I overensstemmelse med gældende lovgivningspraksis foreslås det, at reglerne om, i hvilket omfang fængsel skal fuldbyrdes i enrum eller i fællesskab, udfærdiges af justitsministeren og ikke som nu ved kgl. anordning. Der henvises til bemærkningerne nedenfor til § 1, nr. 2 og nr. 6, samt til de forslag til ændring af straffelovens §§ 49 og 74, der indeholdes i det den 14. december 1972 fremsatte forslag til ændring af straffeloven m. m.

Til § 1, nr. 2.

Der henvises til bemærkningerne ovenfor til § 1, nr. 1.

Til § 1, nr. 3.

Efter straffelovens § 39, stk. 1, betinges løsladelse af, at den pågældende ikke i prøvetiden begår strafbart forhold. Prøvetiden er mindst 1 år og højst 3 år. Overstiger den resterende straffetid 3 år, kan der dog fastsættes en prøvetid på indtil 5 år.

I overensstemmelse med straffelovrådets indstilling foreslås minimumstiden for prøvetiden på 1 år ophævet. De prøveløsladende myndigheder får herved bedre mulighed for at udmåle prøvetiden under hensyntagen til de individuelle forhold i den enkelte sag. Endvidere vil bestemmelsen komme i bedre overensstemmelse med reglen i § 56, stk. 3, om prøvetiden ved betingede domme, hvor der ikke er foreskrevet en minimumstid for prøvetiden. Der henvises til straffelovrådets indstilling s. 30.

Til § 1, nr. 4.

Efter straffelovens § 39, stk. 2, 1. pkt., skal det i almindelighed fastsættes som vilkår for løsladelse på prøve, at den pågældende i hele prøvetiden eller en del af denne undergives tilsyn og fører et ordentligt liv.

Forslaget, der er i overensstemmelse med straffe-

lovrådets indstilling, tilsigter alene at tydeliggøre, at vilkår om tilsyn kun skal anvendes, når der er et konkret behov herfor. Der henvises til straffelovrådets indstilling s. 31.

Til § 1, nr. 5.

Forslaget er med sproglige ændringer for så vidt angår stk. 5 i overensstemmelse med straffelovrådets indstilling. Der henvises til rådets udtalelse side 30-31.

Forslaget indebærer, at domstolene i tilfælde, hvor en prøveløsladt i prøvetiden har begået nyt strafbart forhold, ved pådømmelsen af dette forhold skal tage reststraffen i betragtning som en betinget straf, jfr. forslagens *stk. 1*. Henvisningen til § 61, stk. 2, betyder, at retten som hovedregel skal fastsætte en ubetinget fællesstraf, der dækker reststraffen og straf for det nye forhold. Retten er dog ikke ved udmålingen bundet til absolut kumulation af reststraffen og den nye straf, men kan fastsætte en lavere fællesstraf, efter omstændighederne en fællesstraf, der er lavere end den oprindeligt udmålte straf eller reststraffen. Når forholdene taler derfor, kan retten i stedet for at idømme en ubetinget fællesstraf idømme ubetinget straf alene for det nye forhold, eventuelt i forbindelse med en ændring af de vilkår, der blev fastsat ved prøveløsladelsen, eller afsige en betinget dom, der dækker såvel reststraffen som det nye forhold.

Afgørelse om genindsættelse på grund af andre vilkårovertrædelser træffes fortsat af justitsministeren. Gennem den foreslåede formulering af *stk. 2* er det imidlertid tilkendegivet, at genindsættelse ikke skal være hovedreglen, men alene kunne anvendes under særlige omstændigheder.

For så vidt angår tilfælde, hvor den prøveløsladte begår nyt strafbart forhold i prøvetiden, uden at der rejses tiltale herfor, bestemmes i *stk. 3*, at reglen i *stk. 2* skal finde anvendelse, d. v. s. at justitsministeren kan tildele advarsel, ændre vilkårene, forlænge prøvetiden eller under særlige omstændigheder træffe bestemmelse om genindsættelse.

Afgørelsen om genindsættelse m. v. som følge af andre vilkårovertrædelser end strafbart forhold kan efter *stk. 4* kun finde sted inden prøvetidens udløb.

Forslagets *stk. 5* er i overensstemmelse med den gældende bestemmelse i § 40, stk. 3, med den forskel, der følger af, at afgørelsen om, hvorvidt ny kriminalitet i prøvetiden skal medføre fuldbyrdelse af reststraffen som en del af en fællesstraf, foreslås henlagt til domstolene, jfr. forslagens *stk. 1*. Bestemmelsen angår spørgsmålet om, hvornår en straf skal anses